

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่มีผลต่อปัจจัย
ความสำเร็จของ การจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน^{*}
The relationship between information system
and critical success factor of supply chain management

๘๒ ว่าที่ร้อยตรี ล้าอุ พรหมทร^{**}
Lamjul Promsri, Acting Sublieutant

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระบบสารสนเทศที่มีผลต่อปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ในเขตนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดชลบุรี จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

*วิทยานิพนธ์ปริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ปีการศึกษา 2551
**นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุระหว่าง 25 – 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001 – 30,000 บาท

ประเภทของระบบสารสนเทศที่ใช้งานโดยส่วนใหญ่คือระบบ SAP คิดเป็นร้อยละ 21.56 อันดับ 2 คือระบบ ERP + SAP คิดเป็นร้อยละ 19.11 อันดับ 3 คือระบบ ERP + MRP + SAP คิดเป็นร้อยละ 17.56 อันดับ 4 คือระบบ ERP + MRP คิดเป็นร้อยละ 14.00 อันดับ 5 คือระบบ MRP + SAP คิดเป็นร้อยละ 10.44 อันดับ 6 คือระบบ ERP คิดเป็นร้อยละ 7.78 อันดับ 7 คือระบบ other (ระบบอื่น ๆ) คิดเป็นร้อยละ 6.22 และอันดับสุดท้ายคือระบบ MRP โดยมีผู้ใช้งานน้อยร้อยละ 3.33

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่มีผลต่อปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งคุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศก็มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานด้วยเช่นกัน

คำสำคัญ: ระบบสารสนเทศ, การจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน

ABSTRACT

This study aimed to examine the relationship of Information System which effect the achievement of supply chain regarding usage of information system. A group of 450 staffs from automobile part factory were selected as the sample.

Questionnaires with checklist and five-point rating scale were used to collect data. Statistics for data analysis were percentages, means, chi-square and pearson product moment correlation.

The results were found that : The majority of the sample is female aging between 25 and 30 and having a bachelor degree with the average salary around 20,001-30,000 baht.

SAP is the most common information system used which accounts for 21.56%; followed by ERP+SAP system, 19.11%; ERP+MRP+SAP system, 17.56%; ERP+MRP system, 14.00%; MRP+SAP system, 10.44%; ERP system 7.78%; Other system, 6.22% respectively. The MRP system is the system that is used least with the percentage of only 3.33.

The information system is a key success factor of supply chain management of employees of automobile part manufacturing industries at Laem Chabang Industrial estate and has significant relationship with the success of supply chain management in every aspect. This result can be inferred that no matter what kind of information system used by employees of

automobile part manufacturing industries, it will have influence on the success factor of supply chain management in every aspect.

Keywords: information system. supply chain management.

ความนำ

ในยุคของโลกาภิวัตน์ (globalization) ที่การค้าระหว่างประเทศมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างกว้างขวางไปทั่วโลก และประเทศไทยได้รับผลกระทบและแรงกดดันเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยสังเกตได้จากการที่รัฐบาลได้ลงนามในข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับหลายประเทศในปีที่ผ่านมา ซึ่งนโยบายการเปิดเสรีการค้าตามข้อตกลง FTA ที่ประเทศไทยจะต้องเข้าร่วมทั้งในฐานะผู้ส่งออก ผู้นำเข้า และนักลงทุน ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชนที่จะขับเคลื่อนสินค้า บริการ ข้อมูลและการเงิน จึงมีความสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในเวทีการค้าโลกได้ ผลของการแข่งขันทำให้บริษัทอุตสาหกรรมต่างๆ ซึ่งมีกระบวนการทางธุรกิจมากมายหันมาวิเคราะห์ตนเอง และเริ่มพบว่าเมื่อกิจการของบริษัทขยายตัว ต้นทุนของธุรกรรมบางอย่างที่ไม่ใช่กิจกรรมหลักของธุรกิจมีค่าสูงกว่าการจัดจ้างให้ผู้อื่นทำให้ โลจิสติกส์ นับเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่นำมาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าทำให้ สินค้าและบริการมีต้นทุนถูกลง สินค้าและบริการถึงมือผู้บริโภคเร็วขึ้นและถูกต้องตามสัญญาที่ตกลงกันไว้ ซึ่งจะทำให้มูลค่าการค้าระหว่างประเทศขยายตัวและก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการเติบโตทางเศรษฐกิจ ธุรกรรมทางโลจิสติกส์ เช่น การขนส่ง การกระจายสินค้า การคลังสินค้า การพิธีศุลกากร หรือแม้แต่ไอที (IT) ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่มีผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกที่สามารถให้บริการที่ดีกว่าแผนกบริการภายในบริษัทของตนเอง และทำได้ในต้นทุนที่ต่ำกว่าด้วย ดังนั้นธุรกิจการจัดจ้างบริการโลจิสติกส์จึงแพร่หลายมาก ทั้งนี้เป็นเพราะบริษัทรับจ้างเหล่านี้สามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพ อีกทั้งสามารถบริหารต้นทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดจ้างบริการในด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทานซึ่งจะหมายถึงความยืดหยุ่น ความมีประสิทธิภาพของต้นทุน รวมทั้งการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า

การจัดการโลจิสติกส์จะเน้นไปที่การเข้มข้นอย่างระหว่างกิจกรรมตั้งแต่ขั้นตอนในการจัดหาวัตถุดิบ (raw material) สินค้า (goods) และบริการ (services) การเคลื่อนย้ายจากต้นทาง (source of origin) ไปยังผู้บริโภคปลายทาง (final destination) ได้ทันเวลา (just in time) และมีประสิทธิภาพ โดยมีการสร้างระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์และติดตั้งซอฟต์แวร์ที่ทันสมัยเพื่อช่วยในการบริหารจัดการ

ระบบโลจิสติกส์ประกอบไปด้วยกิจกรรมการดำเนินการที่สำคัญ 2 ประการ คือ การสื่อสาร (communication) การดำเนินงานที่ประสานกัน (coordination) โดยที่การสื่อสารได้จากการส่งผ่านข้อมูลการดำเนินงานระหว่างส่วนต่าง ๆ ของระบบโลจิสติกส์ อาศัยการวางแผนฐานข้อมูลที่ดี สามารถสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของแต่ละขั้นตอนได้อย่างทันทีทันใด (real-time) และมีความถูกต้องชัดเจน

ส่วนด้านการดำเนินงานที่ประสานกันก็จะเป็นไปได้โดยมีแผนการดำเนินงานที่เป็นหนึ่งเดียวกันในด้านเบ้าหมายและวัตถุประสงค์โดยรวมของระบบโลจิสติกส์ ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางกำหนดการดำเนินงานของแต่ละส่วนในระบบโลจิสติกส์ และการดำเนินงานที่มีแผนการดำเนินงานอันเป็นหนึ่งเดียวกันก็จะเป็นต้องมีการสื่อสารกันในการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถบรรลุถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของระบบโลจิสติกส์โดยรวมนั้นเอง

การบริหารแบบระบบโลจิสติกส์นี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่การพิจารณากระบวนการของภายนอกองค์กรเป็นหลักเท่านั้น แต่ต้องมีกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผู้จัดส่งวัตถุดิบ และการจัดส่งทำให้เราต้องขยายขอบข่ายแนวคิดด้านการสื่อสารและการดำเนินงานที่ประสานรวมกันไปสู่องค์ประกอบภายนอกองค์กรด้วย ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นที่เรียกว่า การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain management)

การจัดการโซ่อุปทานเป็นแนวคิดที่ขยายขอบเขตภายนอกองค์กรไปสู่การครอบคลุมการดำเนินงานขององค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบอุตสาหกรรมการผลิตโดยรวม ในหนังสือเรื่อง "The international center for competitive excellence" ได้กล่าวถึงคำนิยามของการจัดการห่วงโซ่อุปทานไว้ว่า การจัดการห่วงโซ่อุปทานคือ การประสานรวมกระบวนการทางธุรกิจที่ครอบคลุมจากผู้จัดส่งวัตถุดิบผ่านระบบธุรกิจอุตสาหกรรมไปสู่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งมีการสร้างคุณค่าผลิตภัณฑ์การบริการข้อมูลสารสนเทศควบคู่กันไป อันเป็นการสร้างคุณค่าเพิ่มในตัวผลิตภัณฑ์และนำเสนอสิ่งเหล่านี้สู่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย

การจัดการห่วงโซ่อุปทานยังคงมีการบริหารที่สอดคล้องกับการบริหารระบบโลจิสติกส์คือยังคงต้องอาศัยหลัก 2C คือ การสื่อสารและการดำเนินงานที่ประสานกันเพื่อที่จะดำเนินกิจกรรมการจัดการด้านการเคลื่อนที่ของวัตถุดิบให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมในด้านเวลาและสถานที่ อันเป็นกระบวนการที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ในแต่ละขั้นตอนที่ผลิตภัณฑ์เคลื่อนผ่านไป โดยมีต้นทุนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ โดยรวมอย่างเหมาะสม

โลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่กันเสมอ แต่ขอบข่ายในการกำหนดแผนงานของโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานจะมีความแตกต่างกัน โดยที่ส่วนสนับสนุนต่อกันคือ การจัดการห่วงโซ่อุปทานจะเป็นการจัดการระดับกลยุทธ์โดยมีโลจิสติกส์เป็นการจัดการในระดับยุทธวิธีและการปฏิบัติงานที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้สอดคล้อง

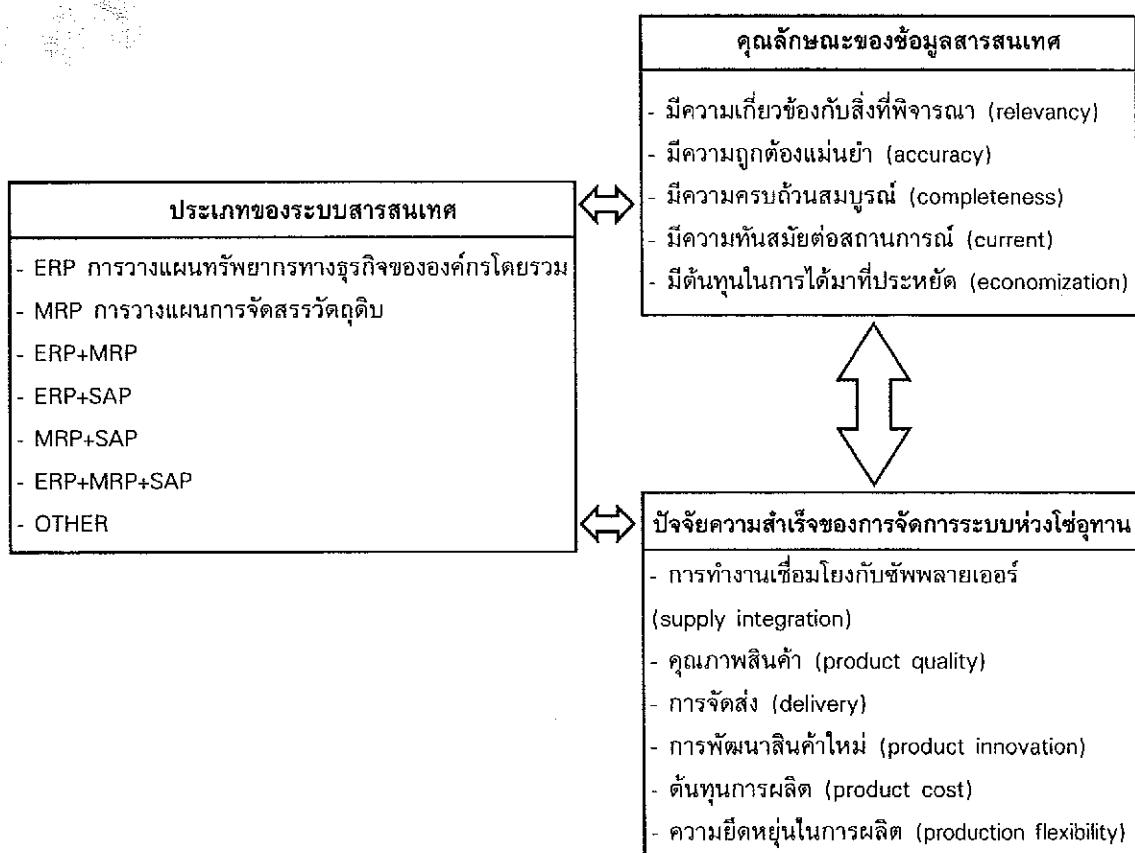
และบรรลุต่อทิศทางและเป้าหมายในระดับการจัดการห่วงโซ่อุปทาน การที่จะประสบความสำเร็จในการจัดการโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานได้นั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยการกำหนดแผนกลยุทธ์ ในระดับองค์กรที่ดีและสอดคล้องกับลักษณะขององค์กรและสภาพแวดล้อมการแข่งขันของอุตสาหกรรม รวมถึงทิศทางการดำเนินธุรกิจขององค์กรซึ่งต้องอาศัยวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจของผู้บริหาร และรวมถึงการมุ่งสร้างพันธมิตรทางธุรกิจในลักษณะต่าง ๆ ที่จะประกอบขึ้นเป็นห่วงโซ่อุปทาน

กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสายของห่วงโซ่อุปทานก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น หากมีการบริหารและจัดการให้กิจกรรมเหล่านี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ย่อมจะส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่ำลงด้วย นั่นหมายถึงต้นทุนในการผลิตจะลดลง ในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีด้านข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในระบบห่วงโซ่อุปทานมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าความมีการศึกษาเกี่ยวกับระบบสารสนเทศที่นำมาใช้ว่ามีประโยชน์ในด้านใดบ้าง และจำนวนมากน้อยเพียงใดต่อธุรกิจ เพื่อเป็นการคัดเลือกว่าควรจะนำระบบสารสนเทศนิดใดมาใช้ จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดกับธุรกิจ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาถึงประเภทของระบบสารสนเทศที่ใช้งานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระบบสารสนเทศที่ใช้งานกับคุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระบบสารสนเทศที่ใช้งานกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ใช้วิธีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความทางวิชาการ และบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นแนวทางในการหาข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของระบบสารสนเทศที่มีผลต่อปัจจัยความสำเร็จของระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี.

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี จำนวน 450 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นคำถามปลายปิด (closed-end question) ซึ่งเป็นคำถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกดตอบเพียงคำตอบเดียวและคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในเขต
นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ที่นำระบบสารสนเทศ ดังกล่าวมาใช้งาน

2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานบริษัท
ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ที่นำระบบสารสนเทศ
ดังกล่าวมาใช้งาน จำนวน 2 บริษัท พ.ศ. 2551 จำนวน 1,640 คน กำหนดขนาดกลุ่ม
ตัวอย่างโดยการสุ่มแบบการแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามฝ่ายการปฏิบัติงาน
ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปริสระ ได้แก่ ระบบสารสนเทศ ได้แก่ ERP (enterprise resource
planning), MRP (manufacturing resource planning), SAP (systems, applications and
products in data processing), ERP + MRP, ERP + SAP, MRP + SAP, ERP + MRP +
SAP, OTHER (ระบบอื่น ๆ)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะของระบบสารสนเทศและปัจจัยผลสำเร็จใน
ระบบห่วงโซ่อุปทาน ของพนักงานในบริษัทอุตสาหกรรม เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
ดังนี้

3.2.1 คุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศ ได้แก่ ด้านความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่
พิจารณา ด้านความถูกต้องแม่นยำ ด้านความครอบคลุมสมบูรณ์ ด้านความทันสมัยต่อ
สถานการณ์ ด้านต้นทุนในการได้มาที่ประayahd

3.2.2 ปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ได้แก่ การ
ทำงานเชื่อมโยงกับซัพพลายเออร์ คุณภาพสินค้า (product quality) การจัดส่ง (delivery)
การพัฒนาสินค้าใหม่ (product innovation) ต้นทุนการผลิต (product cost) ความยืดหยุ่นใน
การผลิต (production flexibility)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 450 คน ได้ผลดังนี้

เพศหญิง 238 คน (ร้อยละ 52.9) เพศชาย 212 คน (ร้อยละ 47.1) อายุ 25 - 30
ปี จำนวน 164 คน (ร้อยละ 36.4) อายุ 31 - 35 ปี จำนวน 148 คน (ร้อยละ 32.9) อายุ
36 ปีขึ้นไป จำนวน 104 คน (ร้อยละ 23.1) และอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 7.6)

ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 290 คน (ร้อยละ 64.4) อนุปริญญาหรือ
เทียบเท่า จำนวน 72 คน (ร้อยละ 16.0) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 63 คน (ร้อยละ 14.0)

และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน (ร้อยละ 5.6)

ตำแหน่งงาน เป็นพนักงานประจำอพพิศ จำนวน 280 คน (ร้อยละ 62.2) เป็นหัวหน้างาน จำนวน 104 คน (ร้อยละ 23.1) เป็นพนักงานอื่น ๆ จำนวน 37 คน (ร้อยละ 8.2) และเป็นพนักงานชั่วคราว จำนวน 29 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.4)

มีรายได้ 20,001.00 – 30,000.00 บาท จำนวน 192 คน (ร้อยละ 42.7) รายได้ 10,001.00 – 20,000.00 บาท จำนวน 189 คน (ร้อยละ 42.0) รายได้ 30,001.00 บาท ขึ้นไป จำนวน 41 คน (ร้อยละ 9.21) และรายได้ต่ำกว่า 10,000.00 บาท จำนวน 28 คน (คิดเป็นร้อยละ 6.2)

2. ประเภทของการใช้ระบบสารสนเทศ

พบว่า ใช้ระบบสารสนเทศ ERP จำนวน 35 คน (ร้อยละ 7.78) ใช้ระบบ MRP จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.33) ใช้ระบบ SAP จำนวน 97 คน (ร้อยละ 21.56) ใช้ระบบ ERP + MRP จำนวน 63 คน (ร้อยละ 14.00) ใช้ระบบ ERP + SAP จำนวน 86 คน (ร้อยละ 19.11) ใช้ระบบ MRP + SAP จำนวน 47 คน (ร้อยละ 10.44) ใช้ระบบ ERP + MRP + SAP จำนวน 79 คน (ร้อยละ 17.56) และ other (ระบบอื่น ๆ) จำนวน 28 คน (ร้อยละ 6.22)

3. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของระบบสารสนเทศกับคุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ ของพนักงานประกอบรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

พบว่า ประเภทของระบบสารสนเทศที่นำมาใช้งานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคุณลักษณะของระบบสารสนเทศด้านต่าง ๆ ในด้านความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พิจารณา ด้านความถูกต้องแม่นยำ ด้านความครอบคลุมสมบูรณ์ ด้านความทันสมัยต่อสถานการณ์ และด้านต้นทุนในการได้มาที่ประยุกต์

4. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของระบบสารสนเทศกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานด้านต่าง ๆ ของพนักงานประกอบรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

พบว่า ประเภทของระบบสารสนเทศที่นำมาใช้งานมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานด้านต่าง ๆ ในด้านการทำงาน เชื่อมโยงกับชั้พพลายเออร์ ด้านคุณภาพสินค้า ด้านการจัดส่ง ด้านการพัฒนาสินค้าใหม่ ด้านต้นทุนการผลิต และด้านความยืดหยุ่นในการผลิต

5. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศกับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ของพนักงานประกอบรถยนต์ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

พบว่า คุณลักษณะของข้อมูลสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง หากแยกรายด้านจะมีความสัมพันธ์แต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่มีผลต่อปัจจัยความสำเร็จของการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานของพนักงานบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทางบริษัทควรจะปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ใช้ในการทำงานให้มากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาการทำงานให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้นตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความต้องการระบบสารสนเทศเพิ่มเติมที่ใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และโรงงานอื่น ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการระบบการทำงานเพิ่มเติมของบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และโรงงานอื่น ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

2.3 ควรศึกษารูปแบบระบบสารสนเทศเพิ่มเติมที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงานของบริษัทผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ และโรงงานอื่น ๆ ในนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

บรรณานุกรม

บุญชุม ศรีสะอด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุริยาสาสน์.

วิทยา สุทธุตั้ง. (2543). การบริหารจัดการโซ่อุปทาน. กรุงเทพฯ: เพียร์สันเอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

สาธิ์ พะเนียงทอง. (2548). *Supply chain strategy:* การจัดการโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

Bay, Boón K., Tang, Nelson K.H., & Bennett, David. (2004). An empirical study of the imperatives for a supply chain implementation project in seagate technology international. *Supply Chain Management: An International Journal*, 9(4), pp. 331-340.

- Childerhouse, Paul, & Towill, Denis R. (2003). Simplified material flow holds the key to supply chain integration. *Omega*, 31(1), pp. 17-27.
- Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Gunasekaran, Anagappa, Colin, Patel, & McGaughey, Ronald E. (2004). A framework for supply chain performance measurement. *Science Direct*, 87(3), pp. 333-347.
- Robinson, Carol J., & Malhotra, Manoj K. (2005). Defining the concept of supply chain quality management and its relevance to academic and industrial practice. *International Journal of Production Economics*, 96(3), pp. 315-337.
- Suhong, Li, Ragu-Nathan, Bhanu, Ragu-Nathan, Sudha T., & Subba, Rao S. (2006). The impact of supply chain management practices on competitive advantage and organizational performance. *Omega*, 34(2), pp. 107-124.